

159. Møde.

Lørdagen den 13de August 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter under-
skreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til
Finanslov for Finansaaret fra 1ste
April 1881 til 31te Marts 1882.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp.
4773 fg.).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Berg: Lo Ting burde dette Folkething
ikke have set her; det ene er det høitærede Mi-
nisterium, og det andet er det foreliggende Fi-
nanslovsforslag i den Skikkelse. Jeg tror, hvad
det første Punkt angaar, som jeg nærmest skal
omtale, at dette vil almindelig erkendes af alle
Partier her i Landet, der endnu have tilbage et
Begyndelse om konstitutionelle Forhold, og ikke mindst
af Alle, der have et lignende Begreb udenfor
Danmark. Naar et Ministerium i den Grad har
spillet Fallit med sin Politik som det nuværende,
forekommer det mig meget mærkeligt, at Mini-
steriet vil spille Tiden med at fortsætte den. Jeg
tillod mig, da jeg uærdig var bleven Ordfører
for Folkethinget fra Fællesudvalgets Side, at
spørge den høitærede Conseilspresident, hvad han
egentlig mente med paany at optage en Konflikts-
politik, hvilken Forbandelse han derved vilde und-
gaa for Land og Folk, og hvilken Betsignelse
han derved vilde udrette. Den høitærede Con-
seilspræsident udviklede sig ikke nærmere inden Op-
løsningen angaaende dette Spørgsmaal; vi fik
ingen Udvikling af ham om, hvilket Program
han havde, hvormed han vilde lykkeligsgjøre Folk
og Land. Da man dog fornøstigtvis maa gaa ud
fra, at en Regjering har et saadant Program, at
vi overhovedet have en Regjering for at
fremme Folkets og Landets Vel, forekom-
mer det mig, at det ikke vilde have været
afveien, om vi havde faaet en saadan Ud-
vikling, om just ikke dengang, saa dog senere.
Siden have vi ganske vist faaet en Udvikling af

den høitærede Conseilspresident i hans aller-
underdanigste Foredrag til Hans Majestæt
Kongen; men dette forekommer mig at være et
ganske beynnerligt Aktstykke baade med Hensyn
til det, Aktstykket indeholder, og med Hensyn til
det, det mangler. Den høitærede Conseilspresident
gaar i dette Aktstykke ud fra Fællesudvalget for
at give en Fremstilling af Situationen, saaledes
som den er. Dette Udgangspunkt er rent vil-
kaarlig taget og historisk aldeles vilblevende. Ud-
gangspunktet for den høitærede Conseilspresident
maatte snarere have været den 11te Juni 1875,
eller hvad Dato det var, det ærede Ministerium
traadte til Roret, og da en Fremstilling — i
førte Træk — af sin Regjeringspolitik, og hvortil
den har ført; eller, hvis den meget ærede Mini-
ster vilde have holdt sig — hvad han ikke har
gjort — indenfor de med snevrere Begrænsning
foreliggende Stridsspørgsmaal paa Finansloven,
maatte — som det forekommer mig — den høit-
ærede Minister have begyndt med Forhandlingen
om denne og forfaavidt ogsaa om Forhandlingen
forud om de Punkter, som der nu strides om.
Den meget ærede Conseilspresident vilde da have
havt større Held med at fremstille Sagen i et
mere historisk rigtigt Lys med Hensyn til Tving-
ens og Regjerings Stilling til de omstridte
Spørgsmaal samt til Begrebet Smøbekommenhed
o. s. v., end det er lykkedes ham at faae ved at
vælge det sidste Udgangspunkt. Man kan imidler-
tid godt forstaa, at den høitærede Conseilspre-
sident ikke har ønsket at gaa saa historisk veiledende
tilværks. Den høitærede Conseilspresident har
holdt sig kun til Fællesudvalgets Arbejde — og
jeg indrømmer, at ogsaa dette er indlysende og
oplysende i og for sig —, og der har Ministeren
da fremstillet, hvad vi Alle kjende, nemlig at den
høitærede Regjering — som den ved et af dens
Medlemmer udtrykte sig i Landsstinget — som
Minimum holdt paa alle de Stridspunkter, som
den egentlig gjorde til Opløsningspunkter allerede
den 7de Mai. Dette er betegnende for Regje-
ringens Smøbekommenhed. Ligeledes oplyste den
høitærede Minister om, at de Indrømmelser, som
Regjeringen kunde have faaet udenfor disse Kar-
dinalpunkter — det vil sige Kardinalpunkter
efter Regjerings Forstand — være værdiløse
i og for sig. Jeg skal nu ikke nærmere
komme ind paa denne Fremstilling i det Hele
taget, thi den er jo drøftet paa Bænk og i
mundtlig Tale baade i og udenfor denne Sal
saa tidt, at det vilde være saare kjedommeligt,
om man nu atter vilde rippe op i den. Deri-
mod er der enkelte mere betegnende Afsnit i denne
Foredrag, som jeg skal berøre med et Par Ord.